

ИСПОВЕСТ БИВШЕГ АДВЕНТИСТЕ

Ништа од наведеног нећете званично чути, али је у пракси то што је наведено најчешћи случај – част изузетима

Адвентисти сматрају да је баш њима поверена најтачнија и највећа истина о Богу, па у складу с тим они и наступају. То што су од скора за њих не представља никакав хендикеп, пошто сматрају да је Јелена Вајт баш та изабраница и пророк преко кога је Бог објавио своје последње истине и упутства за човечанство. У складу са овим ставом они не признају више ниједног “пророка” после ње. На основу њених списа је конструисана целокупна “теологија” која се углавном врти око светковања суботе као главне споредне ствари (ако је то уопште за њих споредна ствар), поред веровања у оправдање Христовом жртвом на крсту. Поред тога, они себе сматрају авангарднима и у домену здраве исхране коју називају “здравствена реформа” и без које не проповедају ни једну “библијску истину”. Врло се често дешава да многе из нулте групе (група неупућених, који први пут долазе у додир са адвентизмом), заинтересују управо причом о здравој храни, а да човек уопште није свестан да се “иза брда нешто ваља”. Паралелно са тим наступају људи који тако заинтересоване особе систематски настављају да обрађују, и то у неколико праваца, у зависности од интересовања и степена образовања. Особе из нулте групе изразито научнички оријентисане бивају привучене и путем креационистичких предавања. (Креационизам, насупрот еволуционизму, пропагира да иза савршеног реда у природи стоји Бог и то покушава да научно потврди). Предавања која се у ту сврху праве најчешће су организована на познатим јавним местима, а као оргаизатор се практично никад не декларише адвентистичка црква, већ “Библиотека Логос”, “Дописна библијска школа”, “Духовни културни центар”, и слично. Иде се на такав наступ због наводних предрасуда људи према сектама, па они користе ове скривалице да би им се лакше приближили. Неки пут управо због тога, њихови плакати изгледају врло “православно”.

На предавања о здравој храни (као и на сва њихова предавања), долазе најчешће људи од 18 до 40 година, средње и високе стручне спреме. После тих предавања, авај, сви мисле да су много паметнији, јер тако нешто никад нису чули (наравно да им никад није пало на памет да питају православне монахе како се они хране) Адвентисти “здравствену реторику” пропагирају као свој сопствени патент, и многи чак постају адвентисти зато што у то поверују. Из искуства знам да би адвентиста било много мање када би се разбила њихова фама о “спасењу кроз желудац”. Они су речи из Мојсијевих књига где су неке врсте животињске хране проглашене нечистом схватили пре свега као здравствену заповест, а мање церемонијалну.

Али ту тек сада почиње заплет! Они сад проналазе научно објашњење како би то доказали и онда се јављају неки смешни “докази”. На пример, свиња је нечиста животиња не само због телесних особина (не прежива као крава или овца), него зато што је сваштојед. А зна се да сваштојед попут свиње понеки пут воли да “презалогаји” и свој измет. Кокоска је, с друге стране, “чиста” животиња, али нико не спомиње да и она често то исто ради (да барем само то једе!). Овако се може “доказивати” у недоглед.

Што се креационистичких предавања тиче, ту је ствар мало јаснија у старту. Ту се одмах види да покушавају да вас “натерају” у веру тиме што ће (још мало па)

доказати да Бог постоји путем неких аналогija и филозофских доказа из прошлих столећа (рецимо, онтолошки доказ). Метод није сасвим лош, баш због тога што се неке баријере ипак на тај начин сруше, али, у крајњој линији, ако човек није склон да верује да Бог постоји, то му ништа неће значити.

У групу један (поред тек “утераних” креациониста и заступника здраве хране) спадају, на пример, особе које су релативно лак плен због тога што су, ако иоле сматрају да је Библија од Бога дана, склони да прихвате објашњења негативности које су пропратне појаве бављења окултизмом (врачање, астрологија, магија, итд). Да будем јаснији: један спиритиста добије врло јасан одговор из Библије из кога му је јасно да му сам Бог (а не неки човек) забрањује бављење таквом радом. После овог сазнања он се лако нађе у тешкој дилеми: “Бог постоји, послао ми је ове људе који ми дају просветљење; могу да бирам вечну смрт или да им се придружим. Да је у православљу истина до сада би ми они ко зна колико пута то објаснили...”. Ако ово одбациш, одбациће те Бог! Наравно, ово вам нико не каже тим речима, али из јавног наступа се управо то закључује.

На овај начин је неко из групе један већ добро зашао у групу два. Са оваквим људима ствар је већ напола завршена. Такви само треба да усвоје светковање суботе, да не пију кафу, алкохол и једу нечисто месо, па је тиме праг “подобности” пређен, и ето, нови адвентиста је рођен! Наравно, да бисте све ово дубоко усвојили, идете на курсеве “библијских истина”, где кроз стотине систематски одабраних стихова ваше уверење да сте на правом путу постаје чврсто као камен. Нажалост, ретки су они који снагом аргумената и претходног познавања Библије могу да се супроставе таквом убеђивању. На овом месту почиње процес “испирања мозга”. Постепено одбацујете дотадашње схватање, а пошто су вас убедили да Библија “много боље зна” онда ви прихватате без неке нарочите провере информације које вам се сервирају. Да бисте остали и опстали у таквом окружењу (које чак има и своју терминологију, нетипичну за “спољни” свет), морате и да мислите као они. Ако показујете знаке отпора оваквој агесији, у том случају ће остати фини према вама, али ће вас или изоловати или постати још насртљивије љубазни не би ли вас једног дана укњижили као верника. Ако до краја курса не покажете знаке противљења ономе што вам се сервира, брзо долазите до “крштења”. У противном ће вас казнити тиме што вас неће “крстити”, па ћете се као напола печен, а недопечен, у том окружењу веома лоше осећати.

Други метод прилаза нултој групи и првој групи је путем предавања (маратонских) која се обавезно баве пророчанствима: ту се тежи да се ваша знатижеља будућности са гледања у шољу, звезде, пасуљ, карте, длан, усмери према регуларном “гатању у Библију”. То је метод који увек даје резултате у смислу штанцовања нових надобудних суботара и јеховиста, али који има погубне ефекте кад је у питању религиозна пракса таквих особа. Сви знају за “фаце” које вам звоне на врата, па, кад отворите, незадрживо почињу да причају о смаку света. Нека се нико не заварава да су то усамљени и неорганизовани појединци. Иза тога стоји војнички организована братија која зна шта ради. Сваки од тих “проповедника” (кад су “Јеховини сведоци” у питању) подноси недељни извештај шта је и колико урадио и на основу тога се оцењује његова ревност. Шта он даље од тога има, ствар је “локалне имплементације”. Интезивним инсистирањем на причи о “смаку света” код потенцијалне жртве буди се страх за сопствено спасење (што није увек контрапродуктивно), али са знаком: “Спасење је само код нас! Што вам православци ово не проповедају кад знају шта пише у Библији? Наравно да не

проповедају кад се клањају сликама по црквама и моле се свецима уместо Богу!"... И све тако, у том стилу. Необавештени православац, без икаквих дубљих корена, брзо ће стати на њихову страну уз опаске: "Па јесте, стварно је тако... Види само оне попове како "деру" људе за крштење, а ми ништа не разумемо шта то мрмљају кад се моле"... Ту наступа њихових пет минута и све што су одувек хтели да кажу против Православља (и римокатолицизма, наравно – њима је то ионако све исто) избаце као из топа. Многи чак ни не чекају вашу опаску, него вас одмах, при првом сусрету, спопадно оваквим опањкавањима. Они то раде без икаквог стида, јер сматрају да им Бог одобрава што тако раде за Њега! Нажалост, не боре се баш тако срчано за чистоту вере кад је њихова секта у питању, јер "ето, сви смо ми грешни, сатана нас искушава". Изгледа да само њима Бог толерише грехове и да само њима опрашта, пошто једино они "знају" шта је "право покајање". У овакву прелест се упада тек кад имате стажа у групи три, групи потпуно преданих следбеника секте. На жалост, за добар део њих тад је касно, јер је мозак већ "опран" и сви механизми самокритике су атрофирани. Због тога у редовима адвентиста и може да има подршку организација каква је АДРА, која је само на папиру искључиво хуманитарна организација, а у стварности има изражену, али прикривену прозелитску делатност. Да је то тако потврђује и чињеница да се вође из АДРЕ увек жале да су, ето, поделили толико и толико хране и пакета, а да се крстило само толико и толико (изгледа да су очекивали да је наш народ толико неправославан да ће после првог залогоја њихове "помоћи" да промени веру). Ако се догоди да у некој средини има доста људи за пакете, а мало за "крштење", они настављају да хране само оне који су се "крстили", или се спремају да то учине. За остале нема! И све је то у складу са Библијом (има и стихова на које се тада нису позвали).

Њихов велики адут је била блокада Сарајева када је једино АДРА, поред УНПРОФОР-а, могла да уђе у град. А како је то она улазила? Па лепо, давали су по десетак хиљада марака да се пропусти конвој, а и део терета је уступан. Све за рекламу: АДРА једина пролази (наравно, кад је Бог "на нашој страни!"). Верници који у Србији и по свету слушају ове приче и не слуте о каквим се малверзацијама ради. Питам се којим ли су то парама подмазивали за време хиперинфлације када адвентистичке цркве у Београду од прилога верника нису могле ни за струју да скупе? Тада су плате проповедника биле по 150 марака (стизало из иностранства), док су верници од својих 1 – 2 марке давали десетак на име плата за те исте проповеднике. Или од којих ли је све пара купљен Адвентистички теолошки факултет на Бановом брду (цена 1,5 милиона марака) и луксузно реновиран и опремљен (300.000 марака "непознатог" порекла). А већина верника мисли: "Бог нам се смисловао".

Да све "смрди", види се и кад верник (читај – ја) почне да поставља "незгодна" теолошка питања. Ту почиње ментална тортура. Прво се искрено забрину за вас због "девијације", покушавају да вас убеду у супротно, а ако то не успеју "меким" начином, онда се приступа много ефикаснијем методу: у вама буде страх да се нећете спасити ако одступите од важеће доктрине, пошто сте, сазнавши за такву "светлост", одговорни пред Господом и у том случају ће Он одбацити и вас.

Паралелно са овим убеђивањем, они подижу и заштитну ограду према вама, јер се и сами плаше од "зараза" таквим идејама провере "проверених библијских истина", па на крају сами брзо схватите да вас они третирају као менталног болесника коме треба везати лудачку кошуљу и затворити га у неку мрачну ћелију да не би никог узнемиравао. Сви они који су икад покушавали да разговарају са класичним

секташем (а и ја сам био такав) наилазе на самоодбрану. Жеља за неразмишљањем и уљуљкивањем је тако јака да човека у таквим срединама претвори у најобичнију биљку која једва да даје знаке менталног живота. Зато ви званично никад не можете оптужити неку секту типа адвентиста за тортуру својих чланова, пошто ти чланови, у крајњој линији, уз њихову помоћ, сами себи “исперу мозак”.

Када су адвентисти у питању, ту се јавља и параноидни страх од гоњења (ваљда ће јадне адвентисте сви једног дана гонити што неће да једу свињетину и зато што упорно светкују суботу). Та манија се подгрева чак и њиховом “теологијом”, пошто је Јелена Вајт прорекла да ће се то догодити. Тако имамо пуно комичних ситуација са браћом суботарима: довољно је да их негде неко негативно помене или, не дај Боже, оптужи (основано или неосновано), и они одмах почињу да између себе шапућу о томе како се крај света приближио, јер, ево, ту су први знаци “прогонства” (то је баш њихов званични термин). Ако то учини неки православни свештеник, температура међу њима толико порасте да одмах организују молитвене састанке.

Уколико се догоди да их ипак напустите, онда се најчешће примењује метод ненаметљиве, али практично непробојне изолације од бивших чланова. После тога, ако се и деси да са неким разговарате, немате утисак да и она разговара са вама, него да он несвесно почиње да вас убеђује како много пропуштате што нисте у секти.

На крају, морам да кажем да сам јако ожалошћен због много мојих, сад већ бивших пријатеља који су због невероватног страха за најтврђу конзервативност свог мишљења одбацили понуђену руку пријатељства. Најтужнија чињеница је да таквим особама може помоћи једино Господ и наша молитва. Било каква прича и убеђивање доводе до још дубљег повлачења у своју “кућицу” од челика сопствене заблуде.

Адвентисти сматрају да ћи их највише прогонити они који су некада били њихови чланови. Не желим да изгубим мени драге људе за вечност тако што ћу им потхрањивати једну такву заблуду. Онима који још нису загризли ни у једну секту треба говорити о лепоти Православља, а остало ће доћи на своје место.

БИВШИ АДВЕНТИСТА

ГРУПА АУТОРА

БИБЛИЈА БЕЗ БОГА, ХРИШЋАНСТВО БЕЗ ЦРКВЕ

Издаје: Издавачка установа митрополије Црногорско – приморске Цетиње 1997.